

Ett litet lustigt skepp, med hvita segel,
Jag har vid strand, der mina timmar fly;
Det gungar lätt utöfver böljans spegel,
Det seglar kapp med molnen öfver sky.
Dess namn är Fantasi: en liten broder,
Som kallas Minne, sitter vid dess roder.

På det jag gungar till min hembygd ofta,
Der vakan hörs i sommarnatten slå,
Der bergen lyfta sig och dalar dofta,
Och norrskens-kronan flammar i det blå.
Ack! när jag tänker, hur Guds stjernor vaka
Kring dina fjell — då längtar jag tillbaka.